

BORGÅ-BLADET.

N:o 95.

Onsdagen den 27 November

1889.

Bladet utkommer hvarje helgfri **Onsdag** och **Lördag** kl. 12 f. m. **Prenumerationsafgift:** i Borgå 6 mk för helt, 3 mk för halft, 1 mk 50 p. för fjärdedels år och 50 p. för en månad. Å samtliga postkontor erlägges 7 mk 65 p. för helt, 3 mk 88 p. för halft och 1 mk 99 p. för fjärdedels år. **Lösnummer** 4 10 p. säljas i **G. L. Söderströms** bokhandel, uti bagar **Thomanders** butiker vid kyrkogatan och rådhusorget.

Redaktör:

R. Rostedt.

Träffas hvarje helgfri dag kl. 12—1 på tidningens byrå i **Werner Söderströms** boktryckeri. Skriftliga meddelanden till redaktionen adresseras till **G. L. Söderströms** bokhandel.

Telefon.

Annonser å 15 penni för petit rad före texten och 4 10 penni för petit rad efter texten emottagas alla dagar i tidningens kontor, men böra inlemnas senast kl. 3 e. m. om tisdagar och fredagar. Ingen annons införes före texten under 60 penni och efter texten under 40 penni. Dödsfalls annonser 2 mk; annonser om födde, förlofvade och vigde 1 mk. **Prenumerations- och Annons-Kontor** **G. L. Söderströms** bokhandel.

Minneslista.

Alla dagar.

Bantågen. Morgontåget afg. kl. 7 och ank. kl. 11,10 f. m. Aftontåget afg. söndag, måndag, onsdag, och fredag kl. 3,30 och ank. 8,40 e. m. tisdag, torsdag, och lördag afg. kl. 6,45 och ank. kl. 11,40 e. m.

Breflådorna tömmas: i staden kl. 1/2 6 f. m., vid stationshuset kort före bantågens afgång, vid postkontoret kl. 6 3/4 f. m. Tisdagar, Torsdagar och lördagar äfven på eftermiddagen: i staden kl. 5 1/2 e. m. och vid postkontoret kl. 6 1/4 e. m.

För posten till **Lovisa** tisdagar och fredagar kl. 10 3/4 f. m.

Poster afgå med morgontåget samt tisdagar, torsdagar och lördagar både med morgon- och aftontågen.

Postkontoret öppet 9—1 och 4—6 (helgdagar 10—1.)

Friv. brandkårens läsesal öppen.

Läkarenes mottagningstider: Dr **Lindh** 9—11 f. m.

Med. kand. **L. Gratschoff** kl. 8—11 f. m., **Runebergs hem** öppet söcknedagar 12—2; söndagar 2—5.

Telefonstationen öppen 7 f. m. till 9 e. m.

Telegrafstationen öppen fr. kl. 8 f. m. till kl. 9 e. m.

Fotografiska atelieren öppen 10—2. och 3—6, söndagar 10—3.

Hälgfria dagar.

Domkapitlets kansli öppet 11—12 f. m.

Föreningsbanken öppen 11—2.

Järnvägens godsmagasin öppet 9—1 och 3—6.

Nordiska akt. banken öppen 11—2.

Pastorsämbetets kansli öppet 9—12 f. m. Dessutom om lördagar 3—5 e. m.

Tullkammaren öppen 9—1 f. m. och 4—7 e. m.

Hvarje vecka.

Folkbiblioteket och läsesalen. Öppna söndagar kl. 1—3 och 6—8 e. m.

Onsdagar 6—8 e. m. Lördagar 6—8 e. m.

Lycei bibliotek. Öppet tisdagar och fredagar 2—3 e. m.

Frivilliga brandkårens bibliotek. Utlåning torsdagar 8—9 e. m. och söndagar 6—7 e. m.

Posten till Lovisa afgår tisdagar och fredagar kl. 10 3/4 f. m.

Rådstufvurätten och Magistraten sammanträdade måndagar fr. kl. 10 f. m.

Sparbanken öppen onsdagar 11—1; lördagar 5—7 e. m.

Stadskassan öppen onsdagar 4—5 e. m.

Kurser.

Finlands Bank den 26 Nov. 1889.

Försäljningskurs. Inköpskurs.

		Fr.	Fr.
S:t Petersburg k. s. 269: — 265: —			
London	k. s.	25: 40.	—
	90 dd.	25: 15.	25: 03
Antverper	k. s.	100: 20	—
	90 dd.	99: 50.	98: 70
Paris	k. s.	100: 40.	—
	90 dd.	99: 70.	98: 90
Hamburg	k. s.	124: 30.	—
	90 dd.	123: 20.	122: 60
Lübeck	k. s.	124: 30.	—
	90 dd.	123: 20.	122: 60
Berlin	k. s.	124: 30.	—
	90 dd.	—	122: 60
Frankfurt a. M.	k. s.	124: 30.	—
	90 dd.	—	122: 60
Amsterdam	k. s.	209: 50	—
	90 dd.	208: —.	206: 40
Stockholm	k. s.	139: 30	138: 60
Christiania	k. s.	139: 30.	138: 50
Köpenhamn	k. s.	139: 30.	138: 50

Hos G. L. Söderström.

Nu inkomna

Försilfrade

Älfenid-arbeten

Såsom:

**Kaffekannor,
Sockeraskålar,
Gräddsnaäkor,
Bröd- och Fruktaskålar,**

Brickor,

Platmenager,

Smöraskar,

Theskedar,

Ljustakar,

i stort sortiment hos

G. L. Söderström.

I G. L. Söderströms Bokhandel

Nu inkomna:

FOTOGRAFI-

Albums

i stort sortiment och till billiga priser i

G. L. Söderströms Bokhandel.

Nu inkommet

Ett stort och väl sorteradt skinnvarulager bestående af **pels- & kappfoder** af bisam, bälver, gråverk, biller och räf samt ett särdeles vackert urval af **Mössor, Muffar, Kragor** och **Pel- leriner** af bisam, bälver, biller och skunk m. m. för herr- och fruntimmersgarderoben äfvensom skinn- garnityr och vinterhandskar af flere olika sorter och till billiga priser hos

O. E. Sjöblom.
i Borgå.

Diverse.

Föredrag af Doktor J. Tikkanen

Tisdagen den 3 instundande December kl. 6 e. m. Ämne: **Grekiska tempelbyggnaden.** Föredraget förtydligas genom talrika ljusbilder. Närmare framdeles.

Central-Hotellet

Af förekommen anledning inhiheras Konser- ten Onsdagen den 27 dennes till i början af nästa vecka. Högakt- ningsfullt

E. Kluge.

Borgå Järnväg.

Förteckning öfver å Bor- gå station tillvarataget och oreklameradt gods:

- 1 stk. Paket adr. kaptensk. Sahlberg
- 1 " " " Herr Kropp.
- 1 kolly diverse adr. Gustafva Lindroth.
- 1 kolly ylletyg adr. Amanda Johanson, Perno.
- 1 kolly märkt O. L. tomt ankare.
- 1 " märkt L. tomt smörkärl.

Utom oifvanuppräknadt gods finnes i väntsalar och vagnar tillvaratagna effekter, äfvensom tomkärl och säckar utan märke. Jemlikt föreskriften i § 93 af gällande trafikreglemente, uppmanas vederbörande egare till förestående gods, att inom två månader härefter afhämta detsamma, vid äfventyr att godset eljest försäljes.

Borgå den 23 November 1889.

A. W. Torén.

Från allmänheten.

Till redaktionen af Borgå-Bladet. Till undertecknads insända, lilla uppsats om svenska språkets rättskrifning och några profbitar på det däri föreslagna skrifsättet (Bbl N:o 92 & 93) har Redaktionen tillagt några rader. Däri kallar Redaktionen detta skrifsätt smått hånande „originelt“ och säger „traditionens bojer“ vara så stora, att det vore svårt att börja använda „insändarens nya rättskrifnings-system“, allt detta i förmodan, att det vore undertecknads uppfinning. Här har Red. begått misstag. Af det „originela“ förslaget är icke mycket annat mitt än det, att jag föreslagit, att äfven hos oss använda världsspråkets alfabet jämte nödigt tillägg af bokstafven ù för svenskan, såsom det redan skett i andra länder, där man nu arbetar på att få det mer och mer användt för deras språk t. ex. tyska, engelska, franska, spanska m. fl. Vore det ej bra att hafva ett gemensamt världsalphabet, såsom man redan har världsspråk, världspost, internationelt teckenspråk på sjön, samma noter i musik, siffror med flere tecken, som förstås öfver hela den bildade världen? Huru lätt vore ej då främmande språks innanläsning och skrifning!

Undertecknad vill visst ej på något sätt truga det på Bbl, som experimentalfält, utan är mycket tacksam för det tillmötesgående Red. hittills visat och hoppas att saken talar för sig tillräckligt framdeles.

Hvad beträffar uppsatsen om rådbusplatsen, var hufvudändamålet därmed att göra vederbörande uppmärksamma därpå, om man framdeles skall tillåta att uppföra privata gårdar mellan rådhuset och lyceum eller ej. Därpå torde allt annat bero.

L. —s.

Till det otvanstående, hvori den ärade ins. uttrycker sitt missnöje med redaktionens, för Borgå-Bladet förfarande gentemot tvänne af honom insända uppsatser, vilja vi endast anmärka:

1:o Att ingen opartisk läsare i vårt uttalande i n:o 92 torde kunna spåra något hån.

2:o Hvad beträffar vår vägran att framdeles intaga bidrag skrifna enligt det föreslagna betecknings-sättet, var densamma en själffallen skyldighet mot den del af tidningens läsarekrets, som icke förstår dylik skrifi.

3:o Att vi aldrig hafva betviflat fördelarne af ett gemensamt världsalphabet. Men vare sig det nu gäller ett af den ärade ins. eller af

någon annan upfunnet förslag därtill, är det vår åsigt att dess praktiska förvärligande skall blifva förenadt med stort motstånd och lång tidsutdrägt. Red.

B o r g å.

— Från folkhögskolan

Det första egentliga diskussionsmötet egde rum i lördags under lifligt intresse från lärares och elevers sida. En af eleverna höll ett föredrag om skogens betydelse. Mag. Allardt refererade frågan om bästa sättet att på landsbygden väcka intresse för läsning och fördes därom en längre diskussion, hvarunder bland annat föreslogs att bilda såk. läseföreningar.

En manlig elev uppläste Topelii „Vårbäcken“ och en kvinlig en saga på bygdemål. Såsom ordförande fungerade en af eleverna; tvänne sådana äro protokollister.

— **Värneplikten.** Vi anse oss, säger Hbl, böra erinra de nästkommande år 1890 värnepliktsuppbåd underkastade ynglingarne, att ansökningar om eftergift i värnepliktens fullgörande kunna på grund af den nu ändrade lagen inlämnas ända till uppbådstillfället och detta till dess uppropet med lottningsområdets värnepliktige begynner, men ej senare. Vid ofvansagde tillfälle kunna äfven muntligen anmälningar om eftergift på grund af intyg göras, men likaledes före uppropet. Endast de af årets värnepliktige, hvilka önska fullgöra sin värneplikt såsom frivillige, böra före den 15 nästkommande januari därom anhålla.

— Af rådstufvurätten böt fälde.

För under senaste marknad här i staden begången stöld af en kärra jämte seldon fälades i måndags häktade bondesonen *Evert Wilhelm Berggren*, från Helsinges socken, att böta 225 mark eller att, vid bristande betalningstillgång, försona böterna med 12 dagars fängelse vid vatten och bröd, hvarutom häktade arbetaren *Karl Reinhold Lindberg*, från Helsingfors stad, för delaktighet i nämnda tillgrepp samt tillgrepp under samma marknad af en häst med kärra och seldon dömdes att för andra resan stöld böta 584 mark eller att, vid bristande betalningstillgång, afstraffas med 31 par spö.

— Bränvinsbränningen

Guvernören i länet har å kronans vägnar upprättat kontrakt med fabrikanter *C. A. Levin* om tillverkningsrätt till 10,000 kannor bränvin att innan detta års utgång tillverkas å dennes egande *Kiala* bränneri i Borgå socken.

— **Vid telefonering till Helsingfors** är det härefter nödvändigt att för telefonisterna vid Borgå centralstation uppgifva den persons i Helsingfors namn och nummer, med hvilken man önskar tala. Att denna fordran icke är annat än rättvis, inser hvar och en, som betänker, att det måste vara en ren omöjlighet för telefonisterna å hufvudstadens centralstation att minnas alla abonnenters namn. Det är ju för hvar och en en lätt sak att ur abonnentkatalogen taga reda på numrorna. Öfver de personer, med hvilka man ofta står i förbindelse per telefon, kan man upprätta en skild förteckning upptagande deras numror.

— **Till en fond**, hvilken på ett varaktigare sätt än en krans vore egnad att bevara minnet af prof. Aug. Ahlqvist, samlas härstädes medel, hvilka komma att läggas till en dylik fond i Helsingfors.

Det vore onekligen godt, om det ofta nog öfverdrifna slöseriet med dyrbara kransar aftogs och man i stället hedrade en afliden persons minne genom bildande af en fond för något godt ändamål el. på annat sätt.

Blommor och kransar behöfde för den skull ingalunda saknas vid likbegängelser, men de kunde vara billigare och enklare. Hufvudsaken är ju i alla fall den känsla af aktning vördnad, kärlek m. m. för hvilken blomstergården är ett uttryck. Penningvärdet hos denna är en bisak.

— Den lilla föreningen försjömansmissionen

härstädes arbetar hvarannan måndag kl. 4—6 e. m. Terminsatgiften är bestämd till en mark. Till instundande jul får man själfallet inga julgåfvor i hop, men i nästa år skall väl föreningen hafva ett nätt bidrag. Emellertid hafva Borgåborna icke glömt sjömännen till julen i år ty bland de julgåfvor, som den 13 d:s afgingo till London, funnos äfven flera skänkta af personer från denna stad.

— **Vedprisen** hålla i sig fortfarande och falla väl icke förrän möjligen sedan föret blifvit bättre. Genom fruntimmerstöreningens försorg hafva vedutdelningar gjorts åt fattiga personer.

Smör och mjölk visa ett litet nedgående i pris mot hvad de kostade för par veckor sedan.

— **Väderleken.** Enligt hvad skärbor påstå skola vi icke få mera än en månad vinter med snö på marken. Det blir då att vänta på en vinter, som aldrig kommer likasom man för par år tillbaka väntade på den sommar, som aldrig kom.

Men — människan spår och Gud rå.

— **Sjulfmord.** Natten mot i söndags beröfvade sig å Tolkius holme arbetaren *Johan Gustaf Grönroos* lifvet genom hängning. Mannen, som var hemma från Haavisto hemman i Nuoramois by uti Sysmä socken, efterlämnar hustru och två äldre barn samt en späd tre veckor gammal gosse.

G. hade jämte en kamrat på lördagen varit i staden och därifrån medfört en kanna konjak. Då han på aftonen kom hem, var han något orolig af sig. Hustrun lade sig och somnade, men vaknade kl. 11 tiden på natten, då hon varseblef att mannen hängit sig medels ett snöre fäst vid spjället.

Den sorgliga olyckan framkallades utan tvifvel närmast af omåttligt förtärande af rusdrycker, hvilka G. förtärt äfven föregående dagar. Men tilläggas bör, att G. i fjol förlorat sin högra hand. Då han eljes skall hafva varit svärmodig blef han det ännu mer efter denna olyckshändelse, som så betydligt nedsatte hans arbetsförmåga och oroades troligen af bekymmer för sin familjs utkomst.

— **En duktig hafsörn**, mätande 3½ aln mellan vingspetsarna, sköts i söndags af hemmansegaren *Emil Johansson* i Weckjärvi.

— **En häftig blåst** har de sista dagarna ökat det ruskiga och otrefliga i denna mörka senhöst, då allas längtan står till litet snö på marken och en hederlig vinterköld i stället för den regniga, töckniga väderlek, som nu så länge rådt.

Resande.

(Den 22—26 nov.)

Societetshuset: handl. Suomio, H:fors; handl. Warneke, d:o; prokurist Fr. Holmberg, d:o.

Centralhotellet: Fröken M. Johansson, H:fors; tullförv. Christerson m. fru, d:o; stud. v. Christerson, d:o; handl. A. Hagelberg, d:o; handl. Suomio, d:o; bryggaren Lebman, Lovisa; fröken Soblman, H:fors; skeppsklareraren J. Dahlberg, d:o; sjökapt. Fehrberg, d:o;

Gästgifveriet: Hr G. W. Syjänen, T:fors; hr Jaakkola d:o.

Allmännyttigt.

Några vinkar vid tyginköp. Bomullsväf kan man rifva i tu regelbundet och likformigt; linne, om det är äkta, kan man alldeles icke rifva i tu, eller om man tager i med kraft, brister det oregelbundet, så att de ur väfnaden utrykta tvärtrådarna skjuta olika långt ut på de båda kanterna af rispan.

För att skilja linne- och bomullstrådar i en osäker väfnad kan man äfven använda kemiska hjälpmedel. Doppar man ned ett prof tyg i med

stark sprit tillsatt cochenillefärg, så bli linnetrådarne violetta och bomullstrådarne ljusröda.

Vill man ha verkligt oblandadt ylle, så måste man förstå sig på att pröfva det. Man repar upp en profbit i fina trådar och bränner upp dem en och en i sänder öfver en ljuslåga; alla bomullstrådar flamma till med ens och lukta som förbränd kattun, ylletrådarne däremot brinna dåligare, glindra och förkolna på slutet samt lukta som brändt horn.

Stenen från Abaite,

Skildring ur verkligheten berättad af

Felix Lilla,

I,

År 1808, då Napoleons här rykte in i Spanien, flydde Johan VI af Portugal till Brasilien, som sedan 1661 hade lydt under portugiserna. Kolonisterna i Brasilien hade i början hoppats, att konungens närvaro skulle medföra en lindring i förhållandena; men detta blef ingalunda fallet. Liksom förut fingo portugiserna öfveralt företräde framför de infödda kolonisterna, och liksom förut betraktade portugisiska regeringen Brasilien som en vara, hvilken var värd att utsugas.

Följden här af var, att brasilianernas missnöje växte för hvarje dag, och slutligen utbröt ett uppror i mars 1817.

Många „patrioter“ förenade sig för att afskudda portugisernas förhatliga ok. I Pernambuco, Bahia och andra städer segrade upprorskarerna i början, men då uppbjöd regeringen all sin energi och kufvade upproret med vapenmakt.

Nu följde en grym förföljelse af patrioterna. Hvarje dag börde man talas om arsedda personers aträttning.

En het förmiddag i augusti detta ödesdigra år sprängde en trupp ryttare framåt landsvägen, som från kuststaden Vittoria leder inåt landet. Truppen bestod af bortåt tjuugo lancierer och anfördes af kapten Garcia Alvarez, en solbränd, kraftig man med en dolsk blick.

Han for med sin skara liknöjdt förbi flere egendomar och byar, tills han anlände till godsegaren Manuel Pretos hus. Här gaf han sitt folk order att omringa buset; men själf begaf han sig in i byggnaden.

Manuel Preto hade från sin altan iakttagit soldaternas rörelser, och då hans politiska samvete var alt annat än rent, kände han sig i hög grad orolig. Han gick emot kapten Alvarez, då denne inträdde och nästan underdånigt hälsade på honom.

„Hvad förskaffar mig äran af edert

besök, kapten? Hvarför omringa soldaterna mitt hus?“ frågade han.

„Det skall ni genast få veta, don Manuel. Jag har något mycket viktigt att tala med er om.“

„Don Garcia, jag står helt och hållet till ert förtogande. — Hallå, Paolo, skaffa hit vin.“

En neger, som stod vid dörren för att mottaga befallningar, försvann och återvände snart med vinfaskor och glas.

Under tiden hade de båda herrarne tagit plats vid ett litet bord. Deras ögon möttes, kaptenens blick var hänfull och triumferande, godsegarens däremot osäker och ängslig. På hans panna perlade stora svett droppar.

„För ett halft år sedan satt jag framför er på alldeles samma plats som nu“, sade Alvarez; „den gången fick jag likvisst inte ett så godt mottagande som nu. Jag hoppas att jag i dag på det hela taget skall ha bättre lycka än den gången.“

„Jag vet verkligen inte, hvad ni menar, don Garcia“, stammade Preto.

„Skulle ni verkligen redan ha glömt, att jag den gången anhöll om er dotter Mercedes' hand? Mitt andragande fick ett alt annat än mildt afslag.“

„Jag fäste i all höflighet er uppmärksamhet på, att Mercedes' hjärta icke längre var fritt.“

„Riktigt! Det sades mig, att hon var förlovad med don Antonio de Souza.“

„Altså förstår ni väl — —“

„Men detta hinder förefinnes icke längre.“

„Åh ni tror, att — —“

„Jag tror inte, jag är öfvertygad om, att Antonio de Souza, innan morgondagen gått till ända, skall ha upphört att stå mig i vägen.“

„Hvad säger ni?“

Han är i fängelse i Vittoria, det vet ni väl?“

„Ja, ty värr.“

„Hur kan ni beklaga detta, då det är tråga om en upprorsmakare? Vet ni, att ett dylikt beklagande ord gör er själf misstänkt?“

„Mercedes är utom sig af förtviflan öfver sin fästmans olycka. Man kan väl inte förebrå en fader, att han beklagar sin dotters sorg.“

„Då vill jag ge er ett godt råd, don Manuel. Försök öfvertala er dotter till att inse, att det nu är hennes plikt att glömma en upprorsmakare och att räcka mig, kapten Garcia Alvarez, sin hand; ty jag upprepar i dag mitt frieri.“

„Och hvilket skäl skall jag anföra till en så sällsam begäran?“ frågade don Manuel stammade.

„Säg henne, att hon måste göra det för att rädda sin faders lit.“

„Mitt lif?“

„Jaha, ert lif, don Manuel. I dag har jag nämligen företagit husvisitation hos Rodrigo Soldanha — —“

Godsegaren blef blek som ett lik. Soldanha var hans förtrogne vän, med hvilken han i långa tider hade fört en intim brefväxling, som under de förhanden varande omständigheterna var af ett ytterst komprometterande innehåll.

„Där fann jag alla slags papper“, fortfor Alvarez med särskild betoning. „Men ännu har endast jag kunskap därom.“

„Och Soldanha?“

„Är död. Han satte sig till motvärn vid arresteringen; man var därför nödsakad att enligt regeringens uttryckliga befallning skjuta ned honom.“

„Och papperen, hvarom ni talade?“

„De äro här.“

Kaptenen tog en bundt papper upp ur sin ficka. Don Manuel förmodade icke undertrycka ett utrop af förskräckelse.

„Det är högförrädiska bref“, fortfor Alvarez, „som angå omstörtning af vår lagenliga regering. De beröra till exempel anskaffandet af penningar, vapen och hästar till upprorsmännen. Den som skrivit dem, heter Manuel Preto, precis som ni. Ni känner väl också handstilen?“

Kaptenen höll ett bref för ögonen på don Manuel.

„Jag är förlorad!“ jämrade sig denne.

„Hvarför det? Fatta mod! Jag har ju redan antyd, att det fins ett medel, som kan befria er från dessa obehagliga bref. Endast jag vet någonting om dessa papper. Hvad bjuder ni mig för att jag kastar alt i hop på elden?“

„Hälften af min förmögenhet.“

„Jag föredrager att få hela er förmögenhet, i det jag blir ersvärson.“

„Men om nu Mercedes inte samtycker?“

— 352 —

na med ett skälmskt leende, i det hon ur en af grupperna förde fram till grefven engelskans vackra, smärta gestalt, som med ett glädjestrålade ansigte framräckte mot honom sina små fina händer och på den renaste kastilianska välkomnade honom med dessa order: — Himlen hälse dig, min älskade make!

Donna Serena klappade händerna i barnslig glädje; till och med grefven själf glömde sig för ett ögonblick och, medan det förra småelaka uttrycket i hans ansigte lemnade plats för en glad öfverraskning, bugade han sig rörd ned öfver sin vackra hustrus hand och kysste den lidelsefullt. Då han reste sig upp hade åter det förra skalkaktiga och satiriska uttrycket återvändt till hans ansigte.

— Du har under min frånvaro af min bustru i sanning gjort en verkligt hjertlig, liten . . . papegoja, sade han leende, vänd till Serena.

— Tror du?

De båda fruarna vaxlade hastigt och obemärkt en blick med hvarandra.

— Dessutom för att du bland så många obekanta äfven skall finna några bekanta hos mig, så kom med mig! — sade Serena vänd till grefven. Och nu förestälde hon honom för de båda politiserande herrarne.

Öfver grefvens läppar for ett komiskt — Ho! — likt ett plötsligt afbrutet skratt, som snart följdes af ett undertryckt snissande, under det grefven med sin elaka min gjorde korsteeknet.

Demokraten märkte detta och svarade leende:

— 349 —

nièce, och om jag nu af dig finge höra „Mohrernas afsked från Cordova“, skulle icke för mig finnas något öfrigt att önska i afton.

Serena, som väl insåg att hennes tant var för mycket uttröttad för att gifva ännu vidare bevis på sin konstfärdighet på flygeln, satte sig vid instrumentet och började spela „Mohrernas afskedssång“.

Redan vid de första ackorden förstummades det larmande samtalet i de angränsande salongerna och till och med dansörerna skyndade med sina damer med snabba och lätta steg till musiksalen och omringa dehusets herskarinna, på hvilken nu hvarje öga hvilade.

Den sköna värdinnan kunde räkna omkring trettio år och stod sålunda i den ålder, vid hvilken fruarna i Europa pläga vara som vackrast. I hennes ädla anletsdrag var en viss majestätisk tillbakadragenhet omiskännelig. Man berättade man och man emellan att hon för flera år sedan blifvit hemsökt af en stor olycka, men ingen talade just gerna derom.

Under det hon lät sina fingrar glida hän öfver instrumentets elfenbenstangenter, lockade hennes alabasterhvita händer ur strängarne tonerna af denna sång, hvars kompositör, utom sig själf öfver sitt eget verk, krossade sitt butvud. Derunder blef hennes smärta gestalt ännu högre, ur hennes ögon strålade en öfvernaturlig glans och hårlockarne, till färgen liknande ebenholz, darrade på hennes panna.

I detta inspirerade spel blandade sig en på hennes orörliga läppar uppstigande suck. Hvarje modulation, hvarje känsloton, som hon aflockade strängarne, afspeglade sig i hennes

„Då, don Manuel, arresterar jag er genast och öfverlämnar er tillika med papperen åt konungens generalfiskal. Hvad som sedan händer er, torde icke vara er obekant.“

Godsegaren reste sig med svårighet. Han fattade med darrande händer om stolryggen.

„Jag skall tala med Mercedes“, sade han med dof röst.

„Ja, gör det, don Manuel. Föreställ henne sakernas ställning på ett förståndigt sätt. Den unga dammen är ju lika snarfyndig som vakker; hon skall inse, att det är hennes plikt att rädda ert lif. Don Manuel, gå, jag ger er en kvart att tala med henne.“

Godsegaren gick med osäkra steg ut ur rummet och begaf sig till sin bustrus rum, där Mercedes just befann sig. Hon var en ovanligt vakker flicka, men blek och med förgråtna ögon.

Hvad som försiggick emellan fader, moder och dotter, därom vittnade resultatet, som tillkännagafs en kvart därefter.

Vid sin faders hand gick Mercedes blek och stel som ett lik, följd af den gråtande modern, in i rummet, där kapten Alvarez väntade.

Denne reste sig artigt och hälsade på damerna.

„Don Alvarez“, sade den unga flickan tonlöst, „jag vet alt och är redo att uppoffra mig själf för att rädda min faders lif, då jag anser detta vara min plikt. Emellertid skall ni veta, att mitt hjärta aldrig kommer att tillhöra er.“

„Åh, donna Mercedes“, tog kaptenen eldigt till ordet, „jag uppger inte hoppet att vinna ert stolta hjärta.“

Den unga dammen slungade en blick af det djupaste förakt på honom.

„Er slafvinna blir jag, min herre“, sade hon med isande köld. „Jag är offret, ni är bödeln. Då ni löredrager att skona min fader och döda mig, måste det ju så vara.“

Med dessa ord lämnade hon rummet, följd af modern, som vred sina händer.

Kaptenen bugade sig mycket artigt, men høde dock blifvit en smula blek.

„Nu hoppas jag, att det snart skall bli annorlunda“, sade han vänd till godsegaren. „Nu ha vi blott några affärsangelägenheter att undångöra. Som garanti önskar jag nämligen ett skriftligt kontrakt, hvilket tillika gäller som testamente, för den händelse Mercedes skulle lägga sig att dö, så att jag behåller arfsrätten till edra egendomar.“

Don Manuel böjde tyst sitt hufvud. En timme därefter brunno de högförrådiska papperen i kaminen, och kaptenen tog afsked.

Då han åter hade bestigit sin häst, sade han till sitt folk:

„Här ha vi ingenting att göra. Don Manuel har utan grund varit misstänkt, därom har jag nu öfvertygat mig. Framåt.“

Och i det han red bort med sitt folk, betraktade han med välbehag de bördiga fälten, plantagerna och

de vidsträckta ängar, som tillhörde hans tillkommande svärfader.

(Forts.)

Kungörelser.

Hugade personer, hvilka vilja å entreprenad åtaga sig upplörande under instundande vinter af en stenkaj längs med Borgå å emellan bron och färgarmästaren Wahrmans gård till 4 $\frac{1}{2}$ fots höjd ofvan vattnet vid medelvattenstånd kunna före den 4 instundande december inlemnna förseglade anbud å åtagandet till under-teknad ordförande uti drätselkammaren R. W. Ekblom, hvilken äfven lemnar nödiga upplysningar rörande själfva arbetet. Borgå stads drätselkammare kontor, den 19 november 1889.

På Drätselkammarens vägnar:

R. W. Ekblom.

H. Modéen.

Till salu.

Nu inkomna.

De **mycket efterfrågade** och **omtyckta** 22" general lampbrännarna för **Rysk petroleum** passande till alla slags vanliga 14" lampor.

Tak, Bords, Wägg, och handlampor samt Nattlampor nu inkomna hos

Joh. Wickholm.

Folkv. 3 g. 1 s. 8 r. U. S. 3 g. 4 s. 8 r.

Observera!

Att hos mig fins Urval af Guld och Silfver samt Alfenid arbeten till billiga priser i fordna Almens lokal.

J. A. Appeltgren.
Borgå

Diverse.

Handtverks och Fabriksföreningen

kallas till extra sammanträde Måndagen den 2 instundande December kl. 6 e. m. i F. B. K. läsesal, föratt bestämma om och hvilka frågor skola af Föreningen insändas till Wasa. Borgå den 26 November 1889.

F. V. Strandström.

Observera!

En ärad allmänhet får jag tillkännagifva det jag öfverflyttat min fabriksrörelse till min nya gård vid Salutorget, och emottager fortfarande alla arbeten omfattande Måleri-Glasmästeri- och Likkistyrket, hvilka utföras med största noggrannhet och omsorg till moderata priser.

Borgå den 22 Nov. 1889.

C. F. Bergström.

Borgå Sparbanks

principaler och insättare kallas härmedels, att tisdagen den 10 nästkommande December kl. 6 e. m. sammanträda i bankens kontor, i och för val af principaler, direktörer och direktörssuppleanter samt revisorer och revisorssuppleant i stället för dem, som vid utgången af innevarande år äro i tur att i respektive egenskaper afgå, och underrättas derjämte, att det vid allmänna sammanträdet den 14 i denna månad förda protokollet vid sagde tillfälle jemväl kommer att justeras. Borgå sparbanks kontor, den 16 November 1889.

Enligt befallning.
Otto F. Linderos.

Folkv. 1 g. 19 r.

Söndagen den 1 December anställer Borgå Nykterhetsförening ett **Aftonsamkväm** i Societetshuset härstädes.

PROGRAM:

Tal
Deklamation
Tablåer
Solosång
Musik

Början sker kl. 6 e. m.

Entré 1 mk; för arbetsfolk och föreningsmedlemmar 50 penni samt för barn 25 penni.

FESTBESTYRELSEN,

Sunnuntaina 1 p. Joulukuuta pitää Porvoon Raitiusseura *Ilta-män* Seurahuoneessa.

OJHELMA:

Pube
Lausuntoa
Kuvaelmia
Laulua
Soittoa

Alkaa k:lo 6 j. p. p.

Pääsymaksu: 1 markka: työväelle ja seuran jäsenille 50 p:niä sekä lapsille 25 p:niä.

JUHLATOIMIKUNTA.

Förloradt.

Under gående från Kyrkogatan till Ågatan förlorades lördagen den 23. November en nästan ny barn gummigalosh. Upphittaren bedes vara god och återlemnna den hos E. Smolander.

Borgå. Werner Söderströms tryckeri. 1889

anlete, i hvars drag hennes ädla själ tycktes trona. Den stilla eld, som allestädes glöder i denna sång, de lidelsefulla variationerna, den sorgligt dystra fantasien, intrycket af den gigantiska smärta, som drifver det starka hjertat till tårar och det svaga till vansinne, — allt detta var beledsagadt af hennes varma själsharmoni.

Hennes ansigte var hvitt som en lilja, hennes läppar darrade, öfver hennes ögonlock tycktes skyar ila hän med lätta vingslag, den blekblå hyacinten darrade vid hennes snöhytata barm och, då på de mildare ackorderna åter följde brusande toner af en utbrytande förtviflan, dessa vilda, vulkaniska, stormiga och lidelsefulla toner, då glödde hennes ansigte, de brinnande flammorna kastade sitt återsken på henne, hennes ögon sköto blixtar och kring hennes halföppna rosenläppar sväfvade ett sådant der förtrollande leende, för hvilket hvar och en gerna skulle vilja hafva gifvit sitt lif. Derpå blef musiken åter mildare, saktare och åter saktare, bortdöende, klagande, och tonerna dallrade hän, som den döende svanens sista vingslag.

Då hon hade slutat glimmade det en tår i den vackra kvinnans öga. Allas blickar voro rigtade på henne, hvarje själ följde hennes i dess flygt och från mera än ett af de närvarandes hjertan steg ovilkorligen en hemsk suck.

Hon hade hänryckt alla. Till och med de två stridande politikerne glömde sig så långt att de nu stodo der arm i arm och icke för-

mådde vända sina blickar från den förtrollande donnan.

Just i detta ögonblick trängde sig en ny gäst genom de öfrigas rad med ett pikant uttryck i sitt ansigte och blickade öfver de kringståendes hufvuden. Det spanska, spetsiga skägget, den om andlig kraft talande pannan, de blixtrande ögonen, af hvilka i det ena ett fyrkantigt glas var inklämdt, gäfvu hans yttre något egendomligt, påfallande och läto vara honom upptäcka en af dessa, som pläga vara sällskapskretsarnes gissel.

Så snart Serena varseblef den ankommande, lemnade hon genast sin bitills innehafda plats och skyndade emot honom med leende ansigte, fattade honom vid handen och förestälde honom för sällskapet som sin broder, don Jacinto.

Kretsen vidgade sig hastigt för att gifva plats åt gästen, under det denne med fixerande blickar mönstrade de olika grupperna, som alla voro honom främmande.

Först skyndade en ung major fram till honom, en ståtlig lanzier med uppvidna mustascher, militäriskt skakande hans högra hand, — Hvem är denna människa? — frågade greiven med en komisk, slägtförnekande min, i det han mönstrade den helsande från bjessan till foten. — Du skulle alltså vara den förklädda skuggan af min sväger, som man för sju månader sedan begrof i universitetet?

Sällskapet skrattade högt.

— Det fins nog flera främmande bär, som du efter din två månaders långa frånvaro, väl knapt skulle kunna igenkänna, — sade Sere-